

متن پرسش

سلام: خدا قوت. اگر در حقیقت از دست کسی رنجیده باشیم و از او خشمگین باشیم ولی در ظاهر اظهار کنیم که نه من به خاطر خدا فلانی را بخشیدم و از او گذشتم، و در دنیای درون خودمان هم همین گذشت را القا کنیم، درست است یا نه؟ بعضی می‌گویند این کار اشتباه است چون انسان در درون خودش به واقع احساس خشم می‌کند و انکار این خشم در درون و در دنیای خود، نوعی دروغ گفتن به خود است و اگر انسان به خودش دروغ بگوید بعد از مدتی تبدیل می‌شود به کارخانه ای از احساسات سرکوب شده و سرپوش گذاشته شده، در واقع انسان باید با خودش رو راست باشد در درون خشم خود را احساس کند ولی در ظاهر به خاطر خدا صبر کند. خواهشمندم این حقیقت مسئله را تبیین بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! همین‌که سعی کردید در درون جلوی آن خشم گرفته شود و از آن عبور کردید؛ نور خاصی به سوی شما سرازیر می‌شود. مرحوم آیت الله محمد شجاعی در کتاب شریف «مقالات» خود در این رابطه سخن‌های ارزشمند و خوبی را مطرح کرده‌اند. موفق باشید